

Téfila du 7 Adar

Hiloula de Moché Rabbénou, notre maître Moïse

Le jour anniversaire de décès de Moché Rabbénou, il est une ségoula (combine ancestrale) connue de lire cette prière importante, afin que D.ieu accepte plus facilement nos demandes personnelles. Torah-Box vous la fait partager :

רבֵּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

מָרָא דְעֵלְמָא כִּלְא אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹת, כִּי אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד כִּי לְפִי עֲצָם יִרְדְּתָנוּ וְהִתְרַחֲקוּתָנוּ מִמָּךְ מְאֹד, וְכִפִּי פְּחִיתוֹת נַפְשָׁנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים בְּעֲצָמָנוּ, אָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ מְנַהֵג אֲמִתִּי שְׂיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מְפֹלְגַת וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד כִּי כָּל מֵה שֶׁהַחֹלָה נֶחֱלַשׁ בְּיוֹתֵר הוּא צְרִיךְ רֹפֵא גְדוֹל בְּיוֹתֵר וְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שְׂהִיּוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד בְּמִ"ט [אַרְבָּעִים וְתֵשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמָאָה, לֹא הָיָה מִי שְׂיֻכַּל לְעֶזֶר לָהֶם כִּי אִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם וְעֲכָשׁוּ שְׂנַפְלָנוּ בְּגִלוֹת גְּדוֹל בְּגוּף וְנַפֶּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְגֻלוֹת מִצְרַיִם, בְּנוֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְעֶזֶר אוֹתָנוּ כִּי אִם הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַנַּת מֹשֶׁה רַבְּנוּ וְלֹא דֵי שְׂאִין אָנוּ זֹכִינִן לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק אֲמִתִּי כֹּזֵה, אִף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׂפַכְתָּ חַמַּתְךָ עָלֵינוּ וְלִקְחַתָּ מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צְדִיקֵינוּ הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְפֹלְגַת וְעֲצוּמָה מְאֹד וּמֵה נַעֲשֶׂה עֲכָשׁוּ בְּעַת הַזֹּאת, בְּפֶרֶט אִישׁ כְּמוֹנֵי חוֹלָה כְּמוֹנֵי מְדַכָּא וּמְעַנָּה בְּיִסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנֵי נְגוּעַ וּמְכָה וּמְטָרֵף וּמְבַלְבֵּל, «אִישׁ מְכַאבוֹת וִידוּעַ חַלִּי», מְלֵא פְּצָעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּלֵי שְׁעוֹר «מְכַפֵּר רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מְתוּס, פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמְכָה טְרִיָּה" מֵה אוֹמֵר וּמֵה אֲדַבֵּר וּמֵה אֲצַטְדֵּק מִי יַחְמַל עָלַי וּמִי יְקוּם בְּעָדַי.

אַתָּה יְדַעְתָּ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מֵהַשְּׁגַת אֱלֹהוֹת כִּי לֹא דֵי שְׂלֹא נִזְהַרְתִּי לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם זֹכִינִן לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ כָּל חַד לְפוּם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבִּיהָ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב «נֹודַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלְהָ», «כָּל חַד לְפוּם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבִּיהָ», אִף גַּם עָשִׂיתִי מֵה שְׂעָשִׂיתִי, וּפְגַמְתִּי מֵה שְׂפַגְמְתִי, וְקַלְקַלְתִּי מֵה שְׂקַלְקַלְתִּי, חֲטָאתִי עוֹיְתִי וּפְשָׁעִי וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עָשִׂיתִי, בְּשָׂאֵט בְּנַפְשׁ בְּזָדוֹן וּבְמַעַל, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחֲקִי מִמָּךְ כְּמוֹ שְׂנַתְרַחֲקִי בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַרְחוֹק כִּי עַל יְדֵי כָּל חֲטָא וְעוֹן וּפְגָם, קַלְקַלְתִּי צְנוּר וְשִׁבִּיל וְנִתְיַב שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל יָדָם הָיִיתִי יֹכֹל לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹתְךָ עַד אֲשֶׁר בָּרַב עוֹנוֹתֵי הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֵרָף וּמִסְפָּה, וְכַבְּדוֹ מְחוּל יָמִים, וְרַבּוּ מַעֲפָר הָאָרֶץ, וְעֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁינוּ, עַל יְדֵי זֶה קַלְקַלְתִּי וְהִרְסִיתִי וְהִחַרְבִּיתִי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת וְשִׁבִּילִים וְנִתְיַבוֹת הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהִחַרְבִּיתִי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל יָדָם מִשִּׁיגִין אוֹתְךָ וּבְכָל פַּעַם הוֹסַפְתִּי חֲטָאִים עַל חֲטָאִים וְעוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד אֲשֶׁר «עוֹנוֹתֵי עֵבְרוּ רֵאשִׁי כְּמִשָּׂא כְּבֹד יְכַבְּדוּ מִמֶּנִּי» עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה עָשִׂיתִי כְּמֵה וְכְמֵה אֲלָפִים וְרַבְּבוֹת מְחֻצוֹת בְּרִזָּל וּמִסְכִּים הַמְּבַדִּילִים בֵּינִי וּבֵין הַשְּׁגַתְךָ.

ויתברך וישתבח שמך מלפני כפי כל ויתגלה ויתרומם ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

ובכן תחננו ברחמיך הרבים ותוציאנו

מגלות המר הזה, מגלות הגוף והנפש והממון דקדושה, אשר כלם הם משקעים בגלות גדול ומר מאד מאד ותעלה את השכינה וכנסת ישראל מגלותם, מבין הארבע מלכיות אשר זה כמה שנים אשר מלכות דקדושה המושלת בכל כלליות הארבע עולמות, ירדה מכסאָה בעוונותינו הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע מלכיות ועל ידי זה גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, בגשמיות וברוחניות ומגולה אל גולה הלכנו ומכלי אל כלי הורקנו, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד ועל ידי זה מתגבר הגלות הפרטי על כל אחד ואחד מישראל, שהוא גלות הנפש על ידי תאוות עולם הזה והבליו, שכל זה נמשך רק מן העכו"ם שאנו ביניהם, כמו שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, «אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל» ושמע קול צעקתך וזעקתך, שאתה בעצמך כביכול צועק ושואג זעקה גדולה ומרה על גלות השכינה וכנסת ישראל כמו שכתוב «יהוה מפרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על נהוה» ושמע קול צעקת וזעקת השכינה וכנסת ישראל, אשר היא זועקת בקול מר על צרות נפשנו אשר העכו"ם מתגברים עלינו בכל יום ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממון אף גם הם רוצים חס ושלום להתגבר בחכמתם החיצונית המטעית והסכלה, אשר באמת כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה, ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס ושלום עוד נפשות ישראל ברשת חכמתם המטעית של פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעוונותינו חוס וחמל עלינו והוציא את בלעם מפיהם השג תשיג והצל תציל אותנו ואת אחינו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה הפרוסה עכשו על כל החיים אשר לא היתה כזאת מימי קדם זכנו לאמונה שלמה להמליך אותך עלינו ועל נפשינו ועל כל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו בכל עת ועת יעוררו רחמי לך עליך ועל בניך, כי מי יוכל לסבל את קול צעקת וזעקת קדשך בריך הוא ושכינתיה מי יוכל לאטם אָזְנו ולבבו מקול צעקתם ושועתם המרה ותן בלבנו לצעק תמיד אליך עד שתרחמנו נשוע ותאמר הגני «המזכירים את יהוה אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו, עד יכונן ועד ישים את ירושלים, תהלה בארץ

אבי שבשמים אתה ידעת את כל לבבי, «ראה עניי וחלצני», רואה בעלבון עלובים ראה בעלבוני החומל על דל חמל על דלותנו «מציל עני מחזק ממנו, ועני ואביון מגוזלו», הצל והושיע עני ואביון כמוני, הוציאני מבין שני הכפירים «הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי» כי אני מודה ומתודה לפניך בכל לב ונפש, שאני בעצמי החיב בכל אלה, מתחלה ועד סוף אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי אני דומה בעיני כאלו הייתי תפוס ברשת, וכאסור בכבלי ברזל ודלתות נחשת ואין לי שום תקנה, כי אם לרחמיך וחסדיך וחנינותיך האמתיים, כמו שהודעת למשה רבנו שאתה חונן ומרחם אף על פי שאינם כדאים והגונים לרחם עליהם, כמו שכתוב: «ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם» ודרשו רבותינו זכרונם לברכה אף על פי שאינו כדאי לחון, אף על פי שאינו כדאי לרחם, «הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי».

עזרני והושיעני ומחל לי על כל עוונותי המרבים ותקנני

בעצה טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך וזכני להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ועשה מה שתעשה באפן שאזכה להשיג השגת אלהותך באמת ובאמונה שלמה בקדושה ובטהרה גדולה ובעננה אמתיות, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים והגן בעדי ושמרני והצילני מתאוות ממון, שלא יעלה על לבי שום חמדה ותאוה לממון כלל ואזכה להיות שונא בצע, לשנא את הממון בתכלית השנאה ותצילני מטרדת הפרנסה, ומיגיעת ורדיפת העולם הזה ולא אבלבל את דעתי, ולא אטרוד את מחשבותי בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל רק כל מחשבותי וחכמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי, יהיו תמיד חבוקים ודבוקים בך ותאבים אליך, ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה עד שאזכה לחכמה שלמה דקדושה לחכמה תתאה ולחכמה עלאה עד שאזכה להשיג תמיד השגת אלהותך באמת ובאמונה שלמה ותזכני תמיד להשגות חדשות אמתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה ותחנני מאתך דעה בינה והשכל עד שאזכה ברחמיך להכניס השגת אלהותך גם בשאר אנשים רבים בקדושה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב ואזכה ברחמיך לגלות ולפרסם אלהותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו

